

als de Wilde Kappe oft Gongyle agria gantschelijst schijnt te wesen / als genoegsaam te aenmerken is w^t de beschryvinghe van den selven Dioscorides van de Wilde Kappe geest: want hoe wel dat die beschryvinge niet sommige overbluedige oft onnoodige woorden / die dater bij gevoegt zijn / wat duysender ende onbepalicher schijnt te wesen / nochtans so heeft die selve de opechte Wilde Kappe niet hem merkelijck hanteercken genoegsaam te kennen gegeven.

Dovorts so beschrijft Dioscorides he Wilde Kappe niet diergeliche woorden/soo die int Griek luiden: De Wilde Kappe groepet in de bouwlanden: ende is een heester oft spijne/ontrent anderhalven voet hoch op schietende/ in veel takken verdoelt/ dovenwaerts essen ende rael/ oft sacht: De Bladeren zijn noch essen ende sacht/ eenen vinger breedt/ oft noch breeder: de bluyt waast in felchewijse hupselen: dan als de beelekers die de bluyt bekleedden afgenoemt oft opengebaert zijn/ soo binnen van binnnen eenen anderben hoofdzaak bal/ ware in swarte saden schijnen/ die open gebaert zynde oft gelycken/ w^t dat van hier ontrent ses soorten sullen beschryven.

In welche beschryvinghe tgen dat han de sachthiept van het opperste der stelen ende van de bladeren ghepoot woudt/ende inschijnels och van de swartichept des saets/ ende van de witteichept des mercks han't reue saet/ dat en behouwt tot die beschryvinghe van de Wilde Kappe (be sonder van dose die wij nu hier beschryven) geen fyn:maec moet van reuen onder gewoon verstaen worden: gemaect dat die stelen ende bladeren van dese onse Marietten niet sacht oft essen en sijn/ maar wat rupch ende haerachich: ende het saet en is niet swart/ maar grauwachtich/ende de verhu van de Liefkene stelen/ als wy voortgeht hebben seer na hij concide.

Sint dat myn vermoeden grootelijck is dat dese woorden die Dioctrodes daer schrijft van de sachthiept van de bladeren ende van de stelen der stelen/ bevoeren tot de beschryvinghe van den Raponcyn/ oft van de Clericiens/ van de welcke wij in de nae volgende capitteren sullen spreken: enke tgen dat hij van het saet schijnt/ twelck van hantien suert ende van binnnen w^t soude zyn/ schijnt van het saet van de Genepie oft Camine Kappe geschrifft te wesen. Ende so zo zijn in dat Capittel van Dioctrodes veel beschryvingen van verfijnden crudis gemaengt/ende onder een verwerret ghewest: twelck in de hoeklen van Dioctrodes dicticulis verbonden wort/ tot groot achterdeel enoe hoofdzelijnsche van de lief hebber der crudis/ die het recht onderschil der crudis formogen te vergesse wt de woorden van Dioctrodes soeken.

Aert, Crachtelike Gebruyck. De Wortel van de Mariettes heeft een vrecolende en een weinig samentrechende cracht: en is goet om 't eten/ alsoe de wortel van de ander soorten van Wilde Kappen/ ende wort. see quaenueich by het salat gedana.

BI YOEG SEL.

De schoone sterfelijsche gebaente der bloemen van dese Wilde Kappen oft Mariettes/ is oorsaake ghewest dat wij die onder de Bloemen ende violetten beschryven.

So brinnen verte wel groessende en gemete arde ende speldervinen wel een goede stede in de hoven/ niet alleen om heur schoone bloemens wille/ maar och om heur wortelen/ die in heel Salter gebuypt ende sterfelijschen genoecht sijn.

Den bloeme heeft den naem Mariette ghecreft/ nae de voorhegnen Coningina van Hongriey Marie/ die welcke men mede beccert heeft/ doen si eerst in Nederlant ghebrucht/ enkelech in ons tijden/ soo Lobel bringt/ doo/ en offingen van ons grote ende schoone bloemen getegen/ datmen die wt gehoocht in stede van eenen dincsheker ghebeschft heeft/ mits dat in den wijn schenkende om wt te dincchen/ gelijk wt eenen eroes oft pot/ ende daerom zydsch oock by sommige met den naem Roemers bekent ghebrucht/ want de Bloemen zyn lanch wortelijc/ gelijk een welle als si oock van Dodonaeus beschryven zyn/ het saet is dyscanthich/ dan berwe ende groote het Snickel saet gelijk. So wort in Engeland wort/ en sommige plaatzen in't wort/ in groote menigte befounder in de boschen van Cumbriek/ meer cleyn/ dan magerder van elders/ die welcke in de hoven gheoeft/ enkelech van Italië/ en is sy foor ghempse net.

Vertichendeyt van bloemen van de Mariettes. Catulus Clusius hest dit capittel sommijnen met witte bloemen ghewoont/ van den gemeenlijk violet sommijnen och wittachich/ wat as den geelen treckende sommijnen aschverwach/ altemet oock

met wat verscheiden verben/ te weten wt den witten oft bleuten ghemengt tyg gheleert oft ghespikkelt/ tyg staalghewijts dooregen.

Crachtelike werkinge. De bloemen van dit capittel zyn seer nut om in goegelinge te gehoucken regen de heete geswilen en sweringen van den mont.

De wortelen zyn van crachten die van het Groot Halscrup-

ghelyck,

HET IX. CAPITTEL.

Van andere geslachten van Wilde Kappen/ dat is van Halscrup ende Raponcyn.

Geslachten.

Dat zijn noch veel ander soorten van Wilde Kappen/ die noch seer schoone bloemen hebben/ gheleert clerici cloriciens oft wortelaers ghemaert/ als die vande Mariettes en bouwden noch de Marietten van wortelen niet seer angelijk en zijn: naemelijck de geslachten van Hals-crup ende Raponcyn/ van de wortel ke w^t hier ontrent ses soorten sullen beschryven.

Groot Hals-crup.

Gedaente. 1. De eerste soorte/ Groot Halscrup genaemt/ twelck de Mariettes aldernaest bijcomt/ heeft ranteige/ rouwe/ haerachichche Bladeren/ anderhalven doet hoort/ oft noch honger: dat an den waten rounwachichche/ heede van doyen suisje oft leijen/ afgaende Bladeren/ die rontomme gehoecht sijn/ den bladeren van Marietten van gedaente ende berwe schier gelijk: De Bloemen wassen langs de stelen/ cleynder dan den danke Mariettes rontom de canten noch met wijf dooykeringen gedepte/ maar dieper dan die van de Marietten/ van binner wat rouw oft haerachich/ van berwen som' wit/ som' bleek purpur/ oft wat nad den blaewulen treckende.

2. Den Halscrup heeft noch een ander merdekoop/ met wat sachtere ende met soo rouwe Bladeren/ als zyn die van de voorgaende/ anders die van gedaente ende stelen ghelyck: dan dese soorte heeft schonder ende aerdigter Bloemen/ dan de ander/ te weten wt den blaewulen purpurch-

Purpurchich van berwen/ dat is violet persch. De Wortel van dit capittel blijft sommige jaeren over en sijpigt in de Lente wederom worter werden.

3. De derde soorte/ van sommige heet Cleyn Hals-crup/ geheeten/ heeft contra Stelen dan d' ander: ende cleynder/ witter/ lanchworpiger/ sachtere ende niet so rouwe Bladeren/ die Sabiebladeren beret ghelyckheit: De Bloemen zyn cleynder dan die van Groot Halscrup/ van berwen niet seer verscheyden van de Swarte oft Blarame Wolkete/ dat is bleek purpur oft peesfachich/ die niet nevelwaerts en hangen gelijk die van den ander soorten/ maar recht op staen/ ende heel bij een op' opperste van de stelen voortkomen: De wortelen zyn die van de voorgaende ghelyck.

Cley Haff-crup.

八代草

ken/ dat singheert ic te gelycken/ met sommige hellebaekens in't middel: tontom de canten van de bloemen sijmen/ bisf snekkens oft kerf kens/ met soe heel witeende scherpe oft spits afgaende hoekscharen: De Wollenkens daer 't Saet in staet/ zyn noch cantich oft hoerlich/ boven heele/ mar/ bloot/ ende niet gery aenwaesende hoekkens oft velle/ en rontom heelede/ ghelyck als zyn die van de Mariettes: de welcke daer mede van alle dese soorten van Wilde Kappen/ die wij nu beschryven/ see merelijck berchelijck/ ende om die oorsaake/ te weten om dat heur saet bollekkens oft hulstens rontom bedert/ enke bekleedt zyn/ niet de beschryvinghe van de Wilde Kappe daer Dioctrodes of sprekt heel beter over een schijnen te conuen/ dan enige van dese soorten/ daer wij nu af han den: niet teghenstaende dat dese alle oock soorten van Wilde Kappen zyn.

6. Behalven dese hijs voorbeschreven soorten van Wilde Kappen/ is noch een ander diergelijck gewas/ dat wij voor de Seeste soorte houden/ twelck van de andere aengaende de gedaente en her maerkel een wintachich verlecht: Want het heeft ten eersten breed bladeren/ daer na langs de stelen smalder: welcke stelen een spauw hooch zyn/ in't opperste voortvarende een arewijn trofje/ soo rijk/ dat in de hoven/ die elck besonder/ er si open gaen/ en elcken hoozen schijnen te gelycken: mar open zunde/ in hier smalle bladerens ghepleten zyn/ van berwen som' wit/ som' blaewu/ som' purpur: nae dese bloemen volgen cleynere bollekens/ die van de Raponcyn schijnen gelijk/ iner cleyn/ niet menighe latuns de stelen nauw ende dicht bi een gheboeg staende: De wortelen van dit capittel zyn oock wit/ als die van de andere Wilde Kappen.

7. Het vijfde geslacht van Wilde Kappen/ twelck van den genycmen man Raponcyn genoemt wort/ hingt dunne stelen voort/ ende cringt lanchworpige/ malte caele oft effene Bladeren: De Bloemen zyn cleynder dan die van de Hals crup/ oft voortvarende soorten van Ceriaria/ niet stelen/ niet bladeren/ niet bladzijden/ van berwen som' wit/ som' blaewu/ som' purpur: nae dese bloemen volgen cleynere bollekens/ die van de Raponcyn schijnen gelijk/ iner cleyn/ niet menighe latuns de stelen nauw ende dicht bi een gheboeg staende: De wortelen van dit capittel zyn oock wit/ als die van de andere Wilde Kappen.

8. Plante. 1. 2. 3. De vijf eerste geslachten van Wilde Kappen/ die wij Halscruppen noemen/ groeven van self in Dorre ende neerdt wortel/ op mest alle djooge plaatzen/ enke canten van de beemden/ ende somtys op dorrestachich landouren: van daar wortelen si in de hoven ghebrucht/ om de aerlicheit van hen bloemen.

4. De vierde soorte waast aan de canten van de akers/ in Zeeland/ ende oock wel on ander-

te place